

Kendime Yetemez Oldum

– Mehmet Avcı · 04 Haziran 2018

Diyorsun ki sevgilim;
“ Sana hep kanayan bir kabuk bıraktım”
Deşeliyorum,
kanatıyorum,
acıtıyorum.
Tuz basarak giderken ardın sıra kalanım
Kendime kalmayan,
sana yalanım.
Yarayım,
Karayım...
Simsiyahım, belayım

/Bak mevsimler geldi geçiyor yine
Kavuşmak beşinci mevsime kaldı
Aşkı adınla anarım diye
Ne gün yüzü gördüm ne vuslat kaldı./

Nicedir dudaklarımı kemiriyorum
Kanata kanata sağalıyor acılarım
Oysa ne çok öperdin sen beni
Doymazdın nefesimin bal kokusuna
Şimdi ağzımda tütün yanığı
İzmarit buğusu nefesimde
Ne çok kirlendim senden sonra.
Saçlarımda ak pak kaybetmişliğim
Sakalıma kış çoktan oturmuş
Şakaklarım bir kaybedişin resmi
Nicedir aynada gördüğüm yüze yabancı
Nicedir içimde sana düşman bir yalancı.

/Ben ne zaman düştüm bu çıkmaz sokağa
Hangi ara kendime yetemez oldum/

Ellerimde ellerinin ayazı
Ne ara yitirdim gökte güneşi

Sırtımda kavrulan o çorak yazı
Kavuşmak beşinci mevsime kaldı
Ve ben yitiriyorum bir bir
tüm baharları.